

การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

COMPETENCY-BASED INSTRUCTION FOR LEARNING ACHIEVEMENT AND
MEDIA LITERACY SKILL DEVELOPMENT OF GRADE 7 STUDENTS

ประเสริฐ อุตรา¹ และสิรินาท จงกลกลาง
Prasert Uttra and Sirinat Jongkonklang
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
Nakhon Ratchasima Rajabhat University
Praserd2541@gmail.com¹

Received 21 November 2021; Revised 25 December 2021; Accepted 8 March 2022.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รู้เท่าทันสื่อ หลากหลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน จากการจัดการเรียนรู้แบบฐานสมรรถนะ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รู้เท่าทันสื่อหลากหลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้แบบฐานสมรรถนะ หลังเรียน กับ เกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลัง เรียนจากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียน มหิธรราชินี อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 43 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ จำนวน 3 แผน 12 ชั่วโมง แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะการรู้เท่าทันสื่อ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษา พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รู้เท่าทันสื่อหลากหลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 13.93 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69.65 และหลังเรียน 17.69 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.48 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รู้เท่าทันสื่อหลากหลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ 3) ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 9.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 66.61 หลังเรียน 12.26 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.54 และหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ

Abstract

The purpose of this study was to: (1) compare the learning achievement of grade 7 students in various media literacy learning units before and after lessons, (2) assess their learning achievement against the 70% criterion, and (3) examine the impact of Competency-Based Instruction on students' media literacy skills. The sample group consisted of 43 students from grade 7 class 1/2 at Mahitsaratibodee School in the second semester of the academic year 2020, selected through cluster random sampling. The research instruments included three lessons, totalling 12 hours, a learning achievement test, and a media literacy skill test. Descriptive statistics such as mean, percentage, standard deviation, and t-test were utilized for data analysis.

The results of this study showed that: (1) the learning achievement of grade 7 students in various media literacy learning units was improved through Competency-Based Instruction, with average scores before the lessons being 13.93 and after the lessons being 17.69. This increase was statistically significant at the .05 level. (2) The learning achievement after the lessons was higher than the 70% criteria, with statistical significance at the .05 level. (3) The media literacy skills of the students were also improved, with average scores before the lessons being 9.33 (66.61%) and after the lessons being 12.26 (87.54%). This increase was also statistically significant at the .05 level.

Keywords: Competency-based instruction, Media literacy skill

บทนำ

กรอบของแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และแผนการศึกษาแห่งชาติ มุ่งนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ในอีก 20 ปีข้างหน้าคนไทยจะต้องเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความพร้อมทางกายใจ และสติปัญญา มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่สมบูรณ์รวมทั้งมีสมรรถนะของการเป็นแรงงาน ทักษะสูง (Sophisticated worker) นวัตกรรม (Innovator) นักคิด (Thinker) และผู้ประกอบการ (Entrepreneur) คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีความสามารถในการทำงานอย่างเหมาะสมกับศักยภาพและวัย เป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วมและใส่ใจสังคม ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้รัฐมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพคนไทยให้พร้อม ทั้งจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน เพื่อร่วมกันพัฒนาสู่เป้าหมาย (The Secretariat of the Education Council, 2019) ดังที่กล่าวมา ทิศทางการจัดการศึกษามุ่งเน้นให้คนไทยมีทักษะในการดำรงชีวิต การปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ว่า ต้องมีทักษะในการอ่านจับใจความสำคัญของรายละเอียด สิ่งที่อ่าน สามารถแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้ง และกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงาน เขียนวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็น พุดแสดงความคิดเห็นวิเคราะห์วิจารณ์ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (Ministry of

Education, 2008) จะเห็นได้ว่าหลักสูตรได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีสมรรถนะ หรือความสามารถที่จะวิเคราะห์ เนื้อหา หรือสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวันนั้นคือ ทักษะในการรู้เท่าทันสื่อ

จากปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่สามารถนำผู้เรียนให้ขึ้นไปสู่ผลคะแนนที่เพิ่มขึ้น จึงต้องหาวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง จากการศึกษาการจัดการรู้ ที่มีหลากหลาย ผู้วิจัยจึงได้นำ การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เป็นการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่างๆ ในการปฏิบัติงาน การแก้ปัญหา และการใช้ชีวิต เป็นการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน มุ่งเน้นผลที่จะเกิดกับผู้เรียน มีเป้าหมายเรียนรู้เพื่อให้สามารถใช้การได้จริงในสถานการณ์ ต่างๆ ในชีวิตจริง โดยเป็นการเรียนเพื่อใช้ประโยชน์ไม่ใช้การเรียนเพื่อรู้เท่านั้น ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ สามารถนำสมรรถนะหลักหลายๆ สมรรถนะ เป็นตัวตั้ง และวิเคราะห์ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง แล้วออกแบบการเรียนการสอนที่มีลักษณะเป็นหน่วยบูรณาการ ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม โดยเห็นความสัมพันธ์ระหว่างวิชาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ (The Secretariat of the Education Council, 2019)

จากที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดหมาย ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการดำรงชีวิต สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนรวมทั้งเป็นการเตรียมความพร้อมทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติรวมถึงคุณลักษณะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานและชีวิตของนักเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต การปฏิบัติงาน และการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รู้เท่าทันสื่อหลากหลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รู้เท่าทันสื่อหลากหลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนจากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ

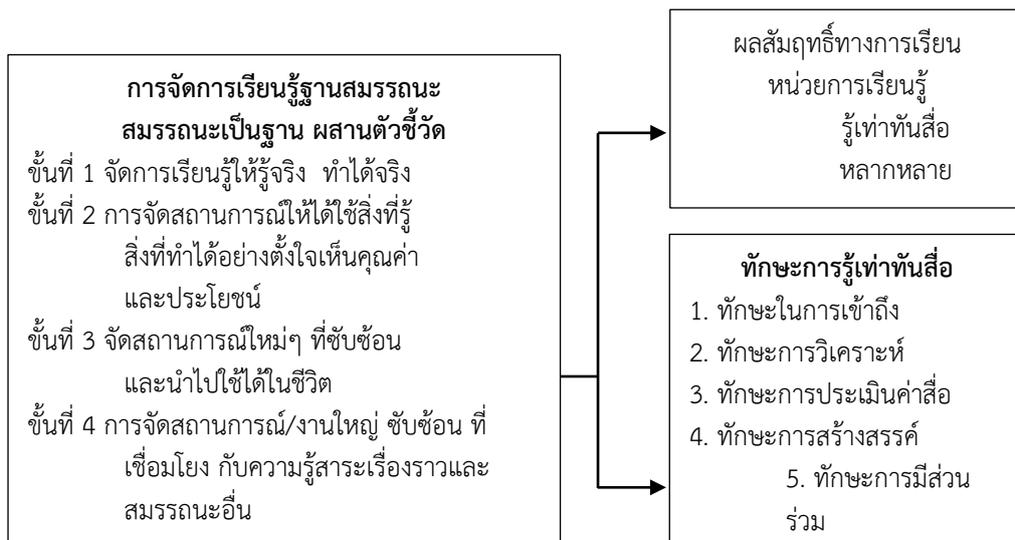
สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รู้เท่าทันสื่อหลากหลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รู้เท่าทันสื่อหลากหลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (Ministry of Education, 2008) และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนพิตราธิบดี อำเภอเมือง จังหวัด

นครราชสีมา (Mahisarathibodi School, 2020) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ประกอบด้วย ความหมาย วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ แนวคิดสำคัญ สมรรถนะหลักของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แนวทางการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เพื่อกำหนดเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ และนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นการเรียนรู้ให้รู้จริง ทำได้จริง ขั้นที่ 2 การจัดสถานการณ์ให้ได้ใช้สิ่งที่รู้ สิ่งที่ทำได้อย่างตั้งใจ เห็นคุณค่าและประโยชน์ ขั้นที่ 3 จัดสถานการณ์ใหม่ที่ซับซ้อนและนำไปใช้ในชีวิต ขั้นที่ 4 การจัดสถานการณ์/งานใหญ่ ซับซ้อน ที่เชื่อมโยงกับความรู้สาระเรื่องราวและสมรรถนะอื่น การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งที่ผลลัพธ์จากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน หรืองาน (Task) เพื่อให้ผู้เรียนเกิด ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และพฤติกรรม คุณลักษณะต่างๆ ที่นำไปประยุกต์ใช้หรือแก้ปัญหาในชีวิตจริงให้ประสบความสำเร็จ (Education Council Secretariat 2020) เพื่อพัฒนาทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ประกอบด้วย ความหมายของทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ความสำคัญ องค์ประกอบความรู้ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ (Canadian Council on Learning, 2008) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ประโยชน์ของทักษะการรู้เท่าทันสื่อ การวัดและประเมินความรู้ทักษะการรู้เท่าทันสื่อและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ แล้วนำแนวคิดที่ได้มาออกแบบและสร้างเครื่องมือวิจัย ซึ่งสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนนพิตราธิบตี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนพิตราธิบตี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 4 ห้องเรียน ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1/1-1/5 จำนวนนักเรียน 196 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนนพิตราธิบตี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวนนักเรียน 43 คนซึ่งได้มาโดยการสุ่ม แบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด ได้แก่

1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ รายวิชา ท21102 ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ รู้เท่าทันสื่อ หลากหลาย โดยมี แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เรียนรู้อ่านเขียนในโรงเรียนแห่งใหม่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เรียนรู้หลากหลายเรื่องพลเมืองดิจิทัล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง รักใสๆ ภัยว้าวุ่น

ออกแบบการจัดการเรียนรู้มุ่งให้ความสำคัญกับผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนคือ นักเรียนต้องสามารถระยึกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ เป็นองค์รวม ในการปฏิบัติงาน หรือทำหน้าที่ เพื่อแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ และเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ในชีวิตรจริง ครูผู้สอนเลือกนำสถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตรจริงของนักเรียนมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนการสอนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินไปตามแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของนักเรียนเชิงรุก ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ปรากฏว่าภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมมากที่สุด หรือมีค่าเฉลี่ย 4.86

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 2 อย่าง ได้แก่

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) อยู่ในเกณฑ์ระหว่าง .20-.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีเกณฑ์ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป พบว่า มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่างตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป แล้วคัดเลือกให้เหลือเพียง 20 ข้อ พบว่า มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.27-0.78 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25-0.70 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการของ Kuder-Richardson จากสูตร KR-20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 121) เท่ากับ 0.82

แบบวัดทักษะการรู้เท่าทันสื่อ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 14 ข้อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ผลการวัดทักษะการรู้เท่าทันสื่อ มาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) อยู่ในเกณฑ์ระหว่าง .20-.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีเกณฑ์ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (สมบูรณ์ ดันยะ, 2561, น. 172-175) พบว่า มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.77 และ ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.21-0.63 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการของ Kuder-Richardson จากสูตร KR-20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 121) มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.70

การศึกษาทักษะในการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทักษะการรู้เท่าทันสื่อ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ( ) ร้อยละ (%) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test for dependent)
3. วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test for one sample)

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รู้เท่าทันสื่อหลากหลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะพบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 13.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.47 หลังการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 17.69 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รู้เท่าทันสื่อหลากหลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	43	20	13.93	2.47	8.722*	.000
หลังเรียน	43	20	17.69	1.66		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รู้เท่าทันสื่อหลากหลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 เมื่อพิจารณาในภาพรวม นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 17.69 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.66 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ รู้เท่าทันสื่อหลากหลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนน ร้อยละ 70	$\bar{X}$	S.D.	t	p
หลังเรียน	43	20	14	17.69	1.66	13.381*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ พบว่า คะแนนทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 9.33 หลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 12.26 ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	43	14	9.33	2.35	4.038*	.000
หลังเรียน	43	14	12.26	1.48		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการรู้เท่าทันสื่อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งที่ผลลัพธ์จากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน หรืองาน (Task) เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ ทักษะ ความสามารถ และพฤติกรรม คุณลักษณะต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้หรือแก้ปัญหาในชีวิตจริงให้ประสบความสำเร็จ ด้วยการออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้นำสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากชีวิตจริง มาใช้กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะ ทักษะความสามารถที่นำไปใช้ในการทำงาน ทำกิจกรรม รวมถึงการประกอบอาชีพ ของผู้เรียนในชีวิตจริง ตามที่กำหนด สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2019) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ เป็นระบบการสอน การประเมิน การให้ระดับคะแนน และการรายงานทางการศึกษาที่อยู่บนฐานการแสดงผลของนักเรียนที่ได้เรียนความรู้และทักษะต่างๆ ที่เป็นเป้าหมายในการพัฒนาเมื่อจบการเรียนรู้ในโรงเรียนของรัฐ ระบบฐานสมรรถนะใช้มาตรฐานการเรียนรู้ของรัฐกำหนดความคาดหวังทางวิชาการและนิยาม “สมรรถนะ” หรือ “ความชำนาญ” ในขอบเขตวิชา หรือระดับชั้นที่จัดให้ เป้าหมายทั่วไปของการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ คือ เพื่อทำให้มั่นใจว่าผู้เรียนจะได้รับความรู้และทักษะที่ถือว่าสำคัญต่อความสำเร็จในโรงเรียน การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาการประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตเมื่อเติบโตใหญ่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นางลักษณ์ แพงเรือน (2015) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับ ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1) หลักการหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมาย 3) สมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล 15 มาตรฐานสมรรถนะ ประกอบด้วย สมรรถนะการเตรียมความพร้อมในการนำเสนอและสมรรถนะการพูดนำเสนอ 4) คำอธิบายรายวิชา 5) ผลการเรียนรู้ 6) โครงสร้างเวลาเรียน 7) หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 12 หน่วยการเรียนรู้ 8) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะทางภาษาที่เน้นการฝึกปฏิบัติ 9) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ แล 10) แนวทางการวัดและประเมินผล 2) ผลการประเมินประสิทธิผลหลักสูตร พบว่า 1) ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลในภาพรวม ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามองค์ประกอบพบว่า ผู้เรียนมีความรู้และมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล ทั้งในด้านการเตรียมความพร้อมในการนำเสนอและการพูดนำเสนอก่อนและหลังการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด 2) ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม

การเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด และ 3) ผู้เรียนร้อยละ 100 มีแนวโน้มพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลที่ดีขึ้นอย่างเป็นลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

2. การรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในการจัดการเรียนรู้โดยนำองค์ความรู้จากประสบการณ์ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสังคมปัจจุบัน นำมาใช้กับรูปแบบการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำงาน (Task) ได้สำเร็จ โดยเลือกใช้จากความเหมาะสม เพื่อให้เกิด

ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ และเกิดสมรรถนะกับผู้เรียน ซึ่งเป็นแนวคิดหลักของการจัดการเรียนรู้โดยมีสมรรถนะเป็นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ ในการจัดการกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิต โดยแผนการจัดการเรียนรู้ได้นำเอาสถานการณ์บริบทที่เกิดขึ้นจริงกับผู้เรียน เช่น การเปลี่ยนแปลงของการใช้ชีวิตในโรงเรียนจากระดับประถมศึกษาเข้าสู่มัธยมศึกษา คุณครูคนใหม่ เพื่อนใหม่ สถานที่ใหม่ รูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างจากระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต้องปรับตัว จะเห็นได้ว่าในหลักสูตรการสอนไม่ได้กล่าวถึงภาวะเหล่านี้ที่นักเรียนจะต้องพบเจอในชีวิตจริง และสังคมดิจิทัลที่มาพร้อมกับผู้เรียนในปัจจุบัน ซึ่งเป็นอีกส่วนประกอบที่สำคัญในการดำเนินชีวิตของผู้เรียนรวมถึงพลเมืองในสังคม เป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันในการติดต่อสื่อสาร รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์และโทษได้ ดังนั้นจึงเป็นอีกประเด็นที่สำคัญที่ได้นำมาเป็นองค์ความรู้ในการจัดการเรียนรู้ และเรื่องรักในวัยเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่มาคู่กับผู้เรียน ที่มีความอยากรู้อยากเห็นซึ่งเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ ซึ่งมีทั้งผลดีและผลเสียเช่นเดียวกัน ผู้เรียนจึงจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ในการใช้ชีวิตและเกิดทักษะในการรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Secretariat of the Council of Education, 2019). ตามแนวทางที่ 4 สมรรถนะเป็นฐานผสานตัวชีวิต โดยมี 4 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 จัดการเรียนรู้ให้รู้จริง ทำได้จริง ขั้นที่ 2 การจัดสถานการณ์ให้ได้ใช้สิ่งที่รู้สิ่งที่ทำได้อย่างตั้งใจเห็นคุณค่าและประโยชน์ ขั้นที่ 3 จัดสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ซับซ้อนและนำไปใช้ได้ในชีวิต ขั้นที่ 4 การจัดสถานการณ์/งานใหญ่ ซับซ้อน ที่เชื่อมโยง กับความรู้สาระเรื่องราวและสมรรถนะอื่น กล่าวคือ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เรียนรู้อ่านเขียนในโรงเรียนแห่งใหม่ นักเรียนได้ระดมความคิด สืบค้นข้อมูล และสรุปอภิปรายข้อมูลร่วมกัน เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ในชีวิตประจำวันแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เรียนรู้หลากหลายเรื่องพลเมืองดิจิทัล ผู้เรียน เรียนรู้ความแตกต่างโลกในยุคอดีตและปัจจุบัน โดยการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย จากอินเทอร์เน็ต สัมภาษณ์ครูผู้ปกครองเป็นต้น เรียนรู้การรับผิดชอบต่อสังคมข้อดีข้อเสีย ของสังคมดิจิทัล จากสื่อวีดิทัศน์ เรียนรู้อิทธิพลของสื่อสังคม อภิปรายสรุปองค์ความรู้ร่วมกัน และแสดงบทบาทสมมติจำลองสถานการณ์ในการ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 รักใสๆ รักไว้วางใจ รักในวัยเรียนเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยาก ผู้วิจัยจึงได้นำเอาองค์ความรู้มาวิเคราะห์จากสังเคราะห์ และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถจัดการตนเองกับปัญหาที่จะเกิดขึ้น แผนการจัดการเรียนรู้นี้จะทำให้ผู้เรียนมีความฉลาดทางด้านอารมณ์ เรียนรู้ที่จะใช้ความรักให้เกิดประโยชน์ โดยมีเนื้อหาที่นำมาจากชีวิตจริง ในเรื่องของความรัก เช่น รักแบบเพื่อน รักแบบคู่สามีภรรยา รักแบบฉาบฉวย รวมถึงรักของผู้ปกครอง และสืบค้นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา นำแผนภูมิแกงปลา ให้ผู้เรียนได้ค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนเอง และวิเคราะห์หาวิธีแก้ปัญหาเกิดเป็นองค์ความรู้กับผู้เรียน อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นผู้ให้คำปรึกษาให้กับผู้อื่นอีกด้วย

ดังนั้น จากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะทั้ง 3 แผนนั้น การรู้เท่าทันสื่อของผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบจากสถานการณ์หรืองานต่างๆ สามารถเข้าถึง การวิเคราะห์ ประเมินเนื้อหาสาระสร้างสรรค์ และมีส่วนร่วม ครูผู้สอนประเมินและสังเกตพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน จากการวัดทักษะการรู้เท่าทันสื่อ และพฤติกรรมที่ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนมีทักษะจากสมรรถนะที่เกิดขึ้น ผลการเปรียบเทียบการรู้เท่าทันสื่อคะแนนหลังเรียน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงสุด คือ ทักษะการสร้างสรรค์ และด้านที่มีความก้าวหน้ามากที่สุด คือ ทักษะการมีส่วนร่วม ผลจากการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดทักษะที่สูงขึ้นหากเปรียบเทียบจากพัฒนาการของผู้เรียนเพราะทักษะการสร้างสรรค์เป็นทักษะที่เป็นทักษะเฉพาะตัวของผู้เรียน รวมถึงทักษะการมีส่วนร่วมมีความก้าวหน้าสูงที่สุด ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบส่งผลให้เกิดทักษะที่สำคัญที่สุด ดังที่ Center for media literacy (2008) ได้กล่าวว่า ทักษะการมีส่วนร่วม เป็นทักษะที่จะช่วยให้บุคคล

สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมหรือปฏิสัมพันธ์ ซึ่งจะส่งผลมหาศาลในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี แชมมณี และคณะ (Thitana Khaemane and others. 2019) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะนั้น ครูจะมีมาตรฐานสมรรถนะและจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะที่จัดไว้อย่างเป็นลำดับ เป็นกรอบในการจัดการเรียนการสอน ครูมีเป้าหมายที่จะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนทำอะไรได้ (ในระดับที่กำหนด) ครูจะต้องวิเคราะห์ว่า ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้อะไรจึงจะช่วยให้ทำในสิ่งนั้นให้ประสบผลสำเร็จได้ในระดับที่กำหนด ครูจัดการเรียนรู้เชิงรุก ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการคิดการปฏิบัติการลงมือทำ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ การปรับปรุง พัฒนา และได้รับการส่งเสริมให้นำความรู้ทักษะ และคุณลักษณะที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดสมรรถนะในระดับที่ต้องการ โดยผู้เรียน และแนวคิด European Commission (2007); Canadian Council on Learning (2008) และ UNESCO-Teacher Training (2008) อ้างถึงใน Oxstrand, (2009) ซึ่งล้วนให้ความหมายของการรู้เท่าทันสื่อซึ่งเป็นแนวคิดสู่การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่สอดคล้องกันว่าเป็นความสามารถในการเข้าถึงเข้าใจประเมินและสร้างสรรค์ เนื้อหาสื่อในรูปแบบที่หลากหลาย ภายใต้บริบทที่แตกต่างกัน และแนวคิดของอุษา บิ๊กกินส์ (Usa Biggins. 2012). โดยสรุปได้ว่า ทักษะของการรู้เท่าทันสื่อมีความสำคัญต่อพลเมืองโลก เพราะเป็นทักษะในการดำรงชีวิตในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งประโยชน์เกิดขึ้นกับตนเอง และสังคม เพราะการรู้เท่าทันสื่อ จะส่งผลให้ดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ รวมถึงการประกอบอาชีพ งานต่างๆ ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับสื่อ และการมีวิจารณญาณในการรับรู้สื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ สืบต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยครั้งนี้

1. ครูผู้สอนควรปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมกิจกรรมที่จะส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาที่ดีขึ้น
2. ควรส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนได้มีทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 เพิ่มมากขึ้น ครูควรเลือกใช้เนื้อหาและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อบูรณาการให้เกิดทักษะที่จำเป็นเพิ่มขึ้น
3. ในการจัดการเรียนรู้อาจารย์ควรเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนไม่คุ้นเคยและต้องอาศัยการประยุกต์ความรู้ในหลายทักษะจึงจะสามารถทำงานได้สำเร็จ ผู้วิจัยจึงควรทดลองสอนก่อนการทดลองจริงอย่างน้อย 2-3 ครั้ง เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้

References

- Canadian Council on Learning, (2008). Media Literacy for Children in the Internet Age. Retrieved July 16, 2010, from www.jmle.org/index.php/JMLE/article/view/48/32
- European Commission. (2007). A European Approach to Media Literacy in the Digital Environment. Retrieved July 20, 2010, from www.europa.eu/avpolicy/media_literacy/does/com/en.pdf.
- Oxstrand, B, (2009). MEDIA LITERACY EDUCATION-A Discussion about Media Education in the Western Countries, Europe and Sweden. Paper presented at the Nordmedia09 Conference in Karlstad University. Sweden.
- Ministry of Education. (2008). Basic Education Core Curriculum 2008. Bangkok: The Cooperative Federation of Thailand.

- Kitipong Luenam. (2018). Educational Research Methodology. Nakhon Ratchasima: Korat Marketing and productions.
- Thitana Khaemane and others. (2019). 10 core competencies, making Thai children smart and knowledgeable. Well-being, highly competent and socially conscious. in the Secretariat of the Council of Education, reports, works, media, publications, public relations, and dissemination of the competency framework of learners. Basic education level (p. 3-4). Bangkok: Office of the Council of Education Secretariat.น
- Lak Phaengruen. (2015). The development of a curriculum for enhancing English speaking ability to provide information based on competency-based concepts. For high school students (Doctor's thesis, Chulalongkorn University).
- Boonchom Srisa-at. (2010). Preliminary research. (8th edition). Bangkok: Suweeriyasart.
- Mahisarathibodi School (2020). Educational institute curriculum. Mahisarathibodi School, 2020 according to the Basic Education Core Curriculum, 2008. Nakhon Ratchasima: Mahisarathibodi School.
- Office of the Secretariat of the Council of Education. (2019). Easy to understand performance. Edition for the public and easy to understand competency-based curriculum, edition for teachers, administrators and educational personnel. Bangkok: 21 Century.
- Usa Biggins. (2012). Media and Information Literacy. A set of tools and creative activities for the community. Bangkok: Children and Youth Health Promotion Media Program (Thai Health Promotion Foundation)

